

‘Van die facelift is weinig meer over omdat ik ben blijven roken, en dat is natuurlijk water naar de zee dragen’

door Caroline Bujs
foto Lenny Oosterwijk

‘Een leven zonder lust en seks was precies zoals ik altijd had gedacht: zinloos en afschuwelijk’

INGEBORG BEUGEL (53)

Journalist, documentairemaker. Haar film ‘Uitgebloe(i)d?’ is 3 maart op televisie

WOEDE&WRAAK

‘Woede is lang de motor geweest waarop mijn leven draaide: bijna alle documentaires die ik maakte, kwamen voort uit verontwaardiging. En ik ben erg lang erg boos geweest op mijn moeder. Mijn vader is op een gegeven moment letterlijk gek geworden: ik vond hem onder in de klerenkast, naakt in foetushouding met zijn duim in z’n mond. Hij bleek al anderhalf jaar eerder ontslagen te zijn en had daar niemand over verteld. Op het huis was beslag gelegd, bankrekeningen waren geblokkeerd: het was een totale ineenstorting van ons gezin. Maar mijn moeder pakte de trein naar haar ouders in Den Haag en heeft mij de rotzooi laten opruimen. Ik was woedend: jij bent volwassen en ik ben het kind – ik was negentien – dus jij moet deze puinhoop opruimen. Dat heeft ze niet gedaan en jarenlang konden we geen gesprek voeren zonder dat mijn woede weer bovenkwam. Toch wilde ik die woede kwijt voordat mijn moeder ooit zou sterven en dat kon alleen maar door haar te vergeven. Nu zijn we heel leuk met elkaar. Ik ben milder geworden: mijn moeder was destijds gewoon onmachtig, begrijp ik nu.’

HOOGMOED&IJDELHEID

‘Het maken van mijn film over de overgang was een flinke oefening in het bedwingen van mijn ijdelheid: ik moest mezelf lelijk en kwetsbaar laten zien. Bij sommige shots riep ik tijdens het monteren: “O nee, dit mag er echt niet in,” maar dan zei mijn editor dat ik maar moest doen alsof ik iemand anders was. Een paar jaar geleden heb ik een facelift gehad. Dat had niet zo zeer met ijdelheid te maken als wel met het gevoel dat ik niet meer één geheel was. Ik ging vaak naar de sportschool en had een goed lijf, maar mijn kop was ontzettend verkreukeld – veel gerookt en gedronken, weinig slaap en veel zon – en dat paste niet meer bij elkaar. Ik had de behoefte om weer één geheel te worden. Inmiddels is er van die facelift weinig meer over omdat ik ben blijven roken,

en dat is natuurlijk water naar de zee dragen. Maar ik zie er nu wel uit zoals bij mijn leeftijd past, waardoor ik het minder erg vind.’

LUST&WELLUST

‘Lust zit vast aan hormonen. En als die hormonen wegvallen, zoals in de overgang, dan gebeurt er dus iets met je lust. Dat is zo’n schok om te ervaren. Ik had echt het idee dat ik een deel van mijn identiteit kwijtraakte, en dat kun je niet zomaar opvullen met wat anders. Seks, daar was ik altijd dol op. Het was mijn levenselixer. Ik ben maanden depressief geweest, want een leven zonder lust en seks was precies zoals ik altijd gedacht had: zinloos en afschuwelijk. Ik kreeg er suïcidale gedachten van, totdat het zich wat uitbalanceerde en de lust weer een beetje terugkwam. Ik had altijd een behoorlijk sexappeal en kreeg daar een heleboel mee voor elkaar. En als dat wegvalt, denk je toch: hoe moet ik dat nu doen? Ik kan mensen niet meer zo betoveren zoals ik dat vroeger deed. Dan moet je veranderen. Vroeger praatte ik heel druk en kon ik overdreven gesticulerend een project aan iemand voorleggen. Nu werkt dat niet meer, dan kom ik irritant over. Inmiddels ben ik rustiger geworden. Ik heb meer kennis van zaken. En dat is ook interessant, want zo ga je bij jezelf op zoek naar dingen waarvan je niet wist dat je ze in huis had.’

LUIHEID&GEMAKZUCHT

‘Had ik maar een beetje meer gemakzucht: ik lees altijd veel te veel over een onderwerp, en als ik dan zie wat daarvan in een film terecht komt, is dat heel weinig. In vaste dienst kun je je meer luiheid permitteren dan als freelancer: als een project is afgelopen, wil ik meteen een nieuw project klaar hebben staan zodat het zwarte gat waarin ik val niet te lang duurt. Gulzigheid, wat ik ook in mijn werk heb, gaat niet samen met luiheid, maar als een project is afgerond, kan ik heel goed een week lang lethargisch op de bank liggen.’

JALOEZIE&AFGUNST

‘Ik ben niet jaloers, en dat ervaar ik soms als een gemis. Zo begreep ik de seksuele jaloezie van mijn geliefden vaak niet. Ik ben nooit monogaam geweest en daar ben ik altijd open over geweest, maar dat veroorzaakte soms wel drama’s. “Snap je dan niet dat ik verdrietig ben, dat ik pijn heb, dat het me verteert,” vroegen ze dan, maar ik kon dat niet invoelen. Misschien heeft dat te maken met het feit dat ik niet kan ruiken. Als je met je geliefde vrijt, dan is geur belangrijk en intiem. Dat zorgt ervoor dat je jaloezie zo sterk voelt, maar door het gebrek aan geur ervaar ik dat niet zo.’

HEBZUCHT&GIERIGHEID

‘Gierigheid vind ik de ergste eigenschap die er bestaat. Ik hou alleen van genereuze mensen. Ik verdien niet veel, maar heb veel mensen onder mijn hoede: Albanese vrouwen in Griekenland, verkrachte vrouwen in Rwanda, twee Afrikaanse jongens die in Frankrijk studeren – van mijn documentaires houd ik altijd mensen over die ik niet kan loslaten. Mijn Marokkaanse bovenburen zijn heel erg arm, dus koop ik gymshoenen voor mijn buurjongetje, of een schooltas en laatst een bril omdat hij anders zijn huiswerk niet kon maken. Daar krijg ik ook weer veel voor terug: mijn buurmeisjes zijn dol op me en komen als ik ziek ben couscous met kip brengen.’

GULZIGHEID&ONMATIGHEID

‘Ik drink, ik rook, ik ben dol op mannen, en ook met mijn kinderen ben ik altijd gulzig geweest: ik heb ze eindeloos geknuffeld en opgevrotten. Met eten heb ik het minder omdat ik niet kan ruiken: zo ken ik de sensatie van de geur van versgebakken brood niet. Toen ik in Amsterdam ging studeren, woonde ik voor het eerst alleen en kon ik doen wat ik wilde. Zo heb ik de eerste drie maanden alleen op drop geleefd. Totdat ik in de bus op weg naar een tentamen flauwviel. Ik werd uit de bus gedragen en in een bloemenwinkel op de grond gelegd en toen ik bijkwam zag ik al die bloemen boven me en dacht: ik lig op m’n eigen begrafenis. Later in het ziekenhuis werd een ernstige dropvergiftiging vastgesteld. Als je heel veel drop eet, raken je zenuwen verlamd: zo gulzig en onmatig kan ik dus zijn.’ ■